

baggrund af kommunernes, amternes og udviklingsrådenes evaluering af udviklingen, og regeringen kan ikke støtte et forslag, der kortslutter denne evalueringsproces og underkender kommunernes og amternes arbejde med at få en omfattende reform til at virke i det konkrete daglige arbejde. Jeg kan således fuldt ud tilslutte mig det uddrag af et citat fra udviklingsrådet i Viborg Amt, som forslagsstillerne selv nævner: at det er for tidligt at drage håndfaste konklusioner om finansieringsreformen efter kun ét år. Det er nemlig helt rigtigt.

Forslagsstillerne citerer gamle romerske skribenter, og det er måske et udtryk for, at forslagsstillerne følte sig bedre hjemme i gamle dage med finansieringsreglerne fra før grundtakstreformen, hvor det var god latin at sende regninger til andre uden begrundelse. Jeg forholder mig imidlertid til nutidens udfordringer på det sociale område, som indeholder en nødvendig afvejning af en række hensyn.

Som forslagsstillerne er inde på, er det ikke alle steder, kommuner og amter har fundet ud af at etablere sig på en hensigtsmæssig måde; den beskrivelse er jeg enig i. Der kan gives dårlige eksempler, men der kan også gives gode eksempler, og vi kan lære af begge typer eksempler, at samarbejdet mellem kommunerne og amterne skal fungere bedre.

Det er ikke mindst godt, at de dårlige eksempler kommer frem i lyset, så de kan kommenteres. Når der som i eksemplet fra Ringkjøbing Amt peges på, at amtet skal benytte væsentlig mere personale til arbejdet med fælles sager med kommunerne, er det, fordi princippet nu er, at den, der skal betale, også skal have indflydelse på det, der skal betales til. Kommune og amt skal derfor nu mødes i en anderledes kvalificeret dialog, når begge parter skal forpligtes til indhold og udgift.

Kommunen risikerer således at få et anderledes fagligt modspil, og hvis de vil have bidrag fra amtet til finansiering, er de ikke så enerådende som tidligere. Det kan naturligvis føre til en kommunal opfattelse af, at samarbejdet med amterne er blevet forringet, således som det nævnes i eksemplet fra Københavns Amt.

Eksemplet fra Ribe Amt er også godt at få frem i lyset. Her er der blevet afdækket problemer, som ikke var forudset. Der var tillid til, at kommuner og amt i fordragelighed kunne finde frem til hensigtsmæssige løsninger, men sådan skulle det altså ikke være. Jeg fremsætter derfor i denne folketingsssamling et lovforslag, der skal

imødegå de problemer, der har været i netop det amt.

Jeg vil gerne slå fast, at redegørelserne fra kommuner, amter og udviklingsråd ikke bare er optegnelser eller bemærkninger til udviklingen. Kommuner, amter og udviklingsråd er forpligtede i henhold til deres redegørelser og til at arbejde for løsninger på de konstaterede problemer. Det er da også mit generelle indtryk, at de regionale udviklingsråd ikke bare omtaler problemer, men prøver at konkretisere kritikken og arbejde med de problemstillinger, der er rejst lokalt eller for regionen. Vi betror kommuner og amter den meget vigtige opgave at finde løsninger til samfundets svageste borgere, og bør vi så ikke også have tiltro til, at de kan finde løsninger for samarbejdet med hinanden?

I den næste grundtakstredegørelse, som kommuner, amter og udviklingsråd skal aflevere i 2004, bliver det et centralt element, at der sættes fokus på, hvilke initiativer der er taget lokalt over for de rejste problemstillinger, og hvorvidt initiativerne virker. Det er med denne grundtakstredegørelse, regeringen og Folketinget får et kvalificeret beslutningsgrundlag for en revision af grundtakstreformen.

Kl. 13.15

Socialministeriet understøtter det lokale og regionale udviklingsarbejde bl.a. gennem finansiering af en række undersøgelser, hvor udviklingsrådene sætter fokus på relevante problemstillinger.

Om få dage åbner en internetportal, grundtakst.dk, der skal styrke udvekslingen og koordineringen af erfaringer og good practise-løsninger på tværs af kommuner, amter og udviklingsråd. Det er vigtigt, at den lokale og regionale diskussion af problemer og især løsninger bliver udvekslet løbende mellem alle udviklingsrådene.

Det er ikke hensigten at tage initiativet fra den enkelte kommune, amtskommune eller det enkelte udviklingsråd, for det er fortsat her, der skal arbejdes med bæredygtige løsninger for den lokale og regionale udvikling, men vi vil skabe den kortest mulige afstand mellem det, der kan være et problem i ét amt, til den løsning, de har fundet i et andet amt.

Forslagsstillerne citerer et udviklingsråd for at sige, at kommunerne har svært ved at overskue også at skulle evaluere grundtakstmodellen, samtidig med at den indarbejdes i det daglige arbejde. Jeg er for så vidt enig og så nok også helst, at kommunerne kunne bruge alle kræfter